

ภาคผนวก ก
มาตรฐานการจัดคุณภาพชั้นเยี่ยมในประเทศไทย

มาตรฐานการจัดคุณภาพชั้นยางในประเทศไทย

มาตรฐานคุณภาพยางดิบ

ตลาดกลางยางพารา กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง (2553ก) ได้กำหนด มาตรฐานคุณภาพยางแผ่นดิบ เพื่อใช้ในการประเมินตลาดกลางยางพาราออกเป็น 4 ชั้น ดังนี้

ยางแผ่นดิบคุณภาพชั้น 1 มีลักษณะเรียงตามความสำคัญ ดังนี้

1. ยางแผ่นมีความสะอาดและปราศจากฟองอากาศตลอดแผ่น

2. มีความชื้นในแผ่นยางไม่เกิน 1.5%

3. มีความยึดหยุ่นดี และมีลายดอกเด่นชัดตลอดแผ่น

4. แผ่นยางบาง มีความหนาของแผ่นยางไม่เกิน 3 มิลลิเมตร

5. เนื้อยางแห้งใส มีสีสว่างสม่ำเสมอตลอดแผ่น ลักษณะสีเหลืองทอง หรือเหลืองอ่อน ไม่มีสีคล้ำหรือรอยดำง่าย

6. มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อแผ่น 800-1,200 กรัม

7. แผ่นยางมีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้าง 38-46 เซนติเมตร ความยาว 80-90

เซนติเมตร

ยางแผ่นคุณภาพชั้น 2 มีลักษณะเรียงตามความสำคัญ ดังนี้

1. แผ่นยางมีความสะอาดตลอดแผ่น หรืออาจมีสิ่งสกปรกและฟองอากาศ อยู่ในแผ่นยางได้บ้างเล็กน้อย

2. มีความชื้นในแผ่นยางไม่เกิน 2%

3. มีความยึดหยุ่นดีมีลายดอกชัดเจน

4. มีแผ่นยางบาง มีความหนาของแผ่นยางไม่เกิน 4 มิลลิเมตร

5. เนื้อยางแห้งมีสีสม่ำเสมอตลอดแผ่น ลักษณะค่อนข้างคล้ำหรืออาจมีรอยดำง่าย

6. มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อแผ่น 1,000-12,00 กรัม

7. แผ่นยางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้าง 38-46 เซนติเมตร ความยาว 80-90

เซนติเมตร

ยางแผ่นคุณภาพชั้น 3 มีลักษณะเรียบตามความสำคัญ ดังนี้

1. แผ่นยางมีความสะอาดหรืออาจมีสิ่งสกปรกและฟองอากาศอยู่ในแผ่นยางได้บางเล็กน้อย
2. มีความชื้นในแผ่นยางไม่เกิน 3%
3. มีความยืดหยุ่นดี และมีลายดอกชัดเจน
4. แผ่นยางค่อนข้างหนา มีความหนาของแผ่นยางไม่เกิน 4 มิลลิเมตร
5. เนื้อยางแห้งมีสีคล้ำค่อนข้างทึบ ไม่ปะรังใส่เท่าที่ควร
6. มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อแผ่นไม่เกิน 1,500 กรัม
7. แผ่นยางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้าง 38-46 เซนติเมตร ยาว 80-90 เซนติเมตร

ยางแผ่นคุณภาพชั้น 4 มีลักษณะเรียบตามความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. แผ่นยางมีความสะอาดหรืออาจมีสิ่งสกปรกและฟองอากาศอยู่ในแผ่นยางได้บาง
2. มีความชื้นในแผ่นยางไม่เกิน 4.5%
3. แผ่นยางมีความยืดหยุ่นดี และมีลายดอกเด่นชัด
4. แผ่นยางหนา มีความหนาของแผ่นยางไม่เกิน 4 มิลลิเมตร
5. เนื้อยางแห้งมีสีคล้ำทึบ ไม่ปะรังใส
6. แผ่นยางมีน้ำหนักเฉลี่ยต่อแผ่นยางไม่เกิน 1.5 กก.
7. แผ่นยางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 38-46 เซนติเมตร

มาตรฐานคุณภาพยางแผ่นรมควัน

ยางแผ่นรมควัน (rubber smoked sheet) คือ ยางแผ่นที่ทำให้แห้งด้วยกรรมวิธีซึ่งชั้นยางทำได้โดยใช้สายตา ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญอย่างมาก ยางแผ่นรมควันทุกชั้นที่เปียกจะดึงความชื้นสูง รมควันไม่สูก มียางดิบปน หรือยางแผ่นที่ไม่แห้งสนิท ในระหว่างการตรวจคุณภาพด้วยสายตาของผู้ซื้อ จะถือว่าเป็นยางที่ไม่มีคุณภาพมาตรฐานนี้ยกเว้นยางแผ่นรมควันชั้น 5 ที่มีบางส่วนรมควันไม่สูกเล็กน้อย จัดแบ่งได้ 6 ชั้น ดังนี้
(กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง, 2553ก)

1. ยางแผ่นร์มควันชั้น 1 พิเศษ (RSS1 X) ยางแผ่นร์มควันที่ห่อเรียบร้อยแล้ว ต้องไม่มีราขึ้น ยางแผ่นร์มควันชั้นนี้จะต้องมีเนื้อยางแท้ สะอาด เหนียวแน่น ไม่มีตำหนิ และร์มควันสุกสม่ำเสมอ ไม่มีรอยเปื้อนหรือจุด ไม่เป็นราสนิมหรือราแดง หรือเป็นพุพอง ไม่มีรายหรือสิ่งสกปรกอื่น ๆ ป่น ในขณะที่ทำการห่อยาง ยกเว้นฟองอากาศเล็ก ๆ ขนาดเท่าหัวเข็มหมุด มีกระჯัดกระจาดเล็กน้อยได้
2. ยางแผ่นร์มควันชั้น 1 (RSS 1) ยางแต่ละก้อนต้องไม่มีราขึ้น (ยกเว้นแผ่นยาง ที่ห่อหุ้ม) ยางแผ่นร์มควันชั้นนี้ต้องสะอาด เหนียวแน่น ไม่มีรอยเปื้อน ไม่มีสนิมหรือ เป็นแผ่นพุพอง มีมีรายหรือสิ่งสกปรกเจือปนในระหว่างการบรรจุ ยกเว้นมีจุดบาง ๆ เพียงเล็กน้อยหรือมีฟองอากาศเล็ก ๆ ขนาดเท่าหัวเข็มหมุดกระჯัดกระจาดเล็กน้อยได้
3. ยางแผ่นร์มควันชั้น 2 (RSS 2) ยางแต่ละก้อนมีเชื้อรานิม ราแดงหรือราแห้ง ได้ไม่เกินร้อยละ 5 ยางแผ่นร์มควันชั้นนี้มีฟองอากาศขาดเล็กและผงของเปลือกยางป่น อยู่เล็กน้อย แต่จะต้องแห้งสะอาดเหนียวแน่นและ ไม่มีตำหนิจากการอยเปื้อนหรือพุพอง ไม่มีรายหรือสิ่งสกปรกเจือปนอยู่บนจะทำการห่อยาง
4. ยางแผ่นร์มควันชั้น 3 (RSS 3) ยางแผ่นที่ห่อแล้ว มีเชื้อรานิม ราแดง หรือราแห้ง ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ยางแผ่นร์มควันชั้นนี้ สีไม่ใส มีฟองอากาศเล็ก ๆ และมีผงเปลือกยางป่นเล็กน้อยได้ แต่ต้องแห้งเหนียวไม่มีตำหนิ ไม่พุพอง ไม่มีราย สิ่งสกปรกหรือสารอื่น ๆ ป่น ขณะทำการห่อยาง
5. ยางแผ่นร์มควันชั้น 4 (RSS 4) ยางแผ่นที่ห่อแล้ว มีเชื้อรานิม ราแดง หรือราแห้ง ได้ไม่เกินร้อยละ 20 ยางแผ่นร์มควันชั้นนี้ มีผงขนาดกลางของเปลือกน้ำยาง มีฟองอากาศ มีรอยเปื้อนจาก ไม่มีรายหรือสิ่งเจือปนอื่น ๆ ขณะทำการห่อยาง และต้องปราศจากตำหนินพุพอง ไม่มีรายหรือสิ่งเจือปนอื่น ๆ ขณะทำการห่อยาง
6. ยางแผ่นร์มควันชั้น 5 (RSS 5) ยางแผ่นที่ห่อแล้วมีเชื้อรานิม ราแดง หรือราแห้ง ได้ไม่เกินร้อยละ 30 ยางแผ่นร์มควันชั้นนี้ มีผงเปลือกยางขนาดใหญ่ มีฟองอากาศ มีรอยพุพองเล็ก ๆ รอยเปื้อน มีสีคล้ำเหนียวเหนอะหนะเล็กน้อย และต้องแห้งเหนียว ไม่มีรายหรือสิ่งสกปรกหรือสารอื่น ๆ เจือปน ขณะห่อยาง

มาตรฐานคุณภาพยางแท่ง

ประเทศไทยได้เริ่มการผลิตยางแท่ง เมื่อปี พ.ศ. 2531 และเรียกชื่อว่า ยางแท่ง ทีทีอาร์ (Thia Tested Rubber--TTR) มี 5 ชั้น ได้แก่ 5L, 5, 10, 20 และ 50 เพื่อให้ทันสมัย และสอดคล้องกับสภาวะอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางปัจจุบัน โดยกำหนดชั้นปีดจำกัด คุณสมบัติต่าง ๆ และเปลี่ยนชื่อจาก ทีทีอาร์ เป็นเอสทีอาร์ (Standard Thai Rubber--STR) ตามสภาพการเรียกชื่อยางแท่ง แบ่งออกเป็น ชั้น เป็นชั้นยางเดิน 4 ชั้น ประกอบด้วย STR, XL, STR 5 CV, STR 10 CV, และ 20 CV มีรายละเอียดดังนี้ (กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง, 2553ก)

1. ยางแท่ง STR XL มีสีประจำชั้นยาง สีฟ้า ผลิตจากน้ำยางสด มีปริมาณ สิ่งสกปรกไม่เกิน 0.02% เถ้าไม่เกิน 0.4% ในโตรเจนไม่เกิน 0.5% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ความอ่อนตัวเริ่มแตกไม่ต่ำกว่า 35 ดัชนีความอ่อนตัวมาต่ำกว่า 60 วัดสีด้วยโลวินอนด์ ไม่เกิน 40

2. ยางแท่ง STR 5L มีสีประจำชั้น คือ สีเขียวอ่อน ผลิตจากน้ำยางสด มีปริมาณ สิ่งสกปรกไม่เกิน 0.04% เถ้าไม่เกิน 0.4% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ความอ่อนตัวเริ่มแตกไม่ต่ำกว่า 35 ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 60 วัดสีด้วยโลวินอนด์ ไม่เกิน 60

3. ยางแท่ง STR 5 มีสีประจำชั้นยาง คือ สีเขียวอ่อน ผลิตจากน้ำยางสด มีปริมาณ สิ่งสกปรกไม่เกิน 0.04% เถ้าไม่เกิน 0.6% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ความอ่อนตัวเริ่มแตกไม่ต่ำกว่า 35 ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 30 วัดสีด้วยโลวินอนด์ ไม่เกิน 60

4. ยางแท่ง STR 5CV มีสีประจำชั้นยาง คือ ตัวอักษรขวาบนพื้นเขียวอ่อน ผลิตจากน้ำยางสดมีปริมาณสิ่งสกปรกไม่เกิน 0.04% ถ้าไม่เกิน 0.6% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 60

5. ยางแท่ง STR 10 มีสีประจำชั้นยาง คือ สีน้ำตาล ผลิตจากยางก้อนหรือยางดิบ มีปริมาณสิ่งสกปรกไม่เกิน 0.8% ถ้าไม่เกิน 0.6% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหย ไม่เกิน 0.8% ความอ่อนตัวเริ่มแตกไม่ต่ำกว่า 30 ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 50

6. ยางแท่ง STR 10 CV มีสีประจำชั้นยาง คือ ตัวอักษรขางบนพื้นนำตาลผลิตจากยางก้อนหรือยางแผ่นดิบ มีปริมาณสิ่งสกปรกไม่เกิน 0.8% ถ้าไม่เกิน 0.6% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 50

7. ยางแท่ง STR 20 มีสีประจำชั้นยาง คือ สีแดง ผลิตจากยางก้อนหรือยางแผ่นดิบ มีปริมาณสิ่งสกปรกไม่เกิน 0.16% ถ้าไม่เกิน 0.8% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ความอ่อนตัวเริ่มแรกไม่ต่ำกว่า 30 ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 40

8. ยางแท่ง STR 20CV มีสีประจำชั้นยาง คือ ตัวอักษรขางบนพื้นแดง ผลิตจากยางก้อน หรือยางแผ่นดิบ มีปริมาณสิ่งสกปรกไม่เกิน 0.16% ถ้าไม่เกิน 0.8% ในโตรเจนไม่เกิน 0.6% สิ่งระเหยไม่เกิน 0.8% ดัชนีความอ่อนตัวไม่ต่ำกว่า 40

ภาคผนวก ๖
ประเทศไทยคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทย

ประเทศไทยคือสำนักงานที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ญี่ปุ่น

เป็นประเทศผู้นำเข้ายางอันดับ 1 ของไทยมาโดยตลอด โดยมีปริมาณนำเข้าช่วงปี พ.ศ. 2515 ถึงปี พ.ศ. 2540 จาก 292,012 ตัน เพิ่มขึ้นเป็น 723,670 ตัน อัตราเพิ่มน้ำหนักเฉลี่ยร้อยละ 4.09 ถึงแม่นางครั้งปัญหาความผันผวนของเศรษฐกิจในประเทศไทยผู้นำเข้ายางที่สำคัญที่สุดของไทย โดยมีความต้องการยางแผ่นรองกวันยางแท่ง นำเข้าจากญี่ปุ่น ยางเครป และอื่น ๆ เพิ่มใช้เป็นวัตถุคิดผลิตภัณฑ์ยางต่าง ๆ โดยเฉพาะยางแผ่นรองกวันชั้น 3

ญี่ปุ่น มีการนำเข้าจากไทยมากที่สุดเพื่อใช้เป็นวัตถุคิดในการผลิตยางรถชนิดญี่ปุ่นเป็นประเทศผู้นำเข้าและบริโภคยางธรรมชาติ เป็นอันดับสองรองจากสหราชอาณาจักร ปริมาณการบริโภค ในช่วง 26 ปีที่ผ่านมาขยายตัวร้อยละ 4.09 ต่อปี และญี่ปุ่นมีการผลิตยางสังเคราะห์เพื่อใช้ในประเทศและส่งออกเช่นกัน โดยมีปริมาณการใช้ยางสังเคราะห์มากกว่ายางธรรมชาติ ชนิดของยางธรรมชาติที่ญี่ปุ่นนำเข้ามากที่สุด ได้แก่ ยางแผ่นรองกวันชั้น 3 ซึ่งที่ญี่ปุ่นเป็นประเทศเดียวที่มีความต้องการใช้มาก เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยางรถชนิด เพราะญี่ปุ่นไม่ยอมเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่จะใช้ยางแท่ง นอกจากนี้ยังมีการผลิต ผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ เช่น ของเล่นเด็ก เครื่องมือแพทย์ อะไหล่ยางรถชนิด สายพาน ประดิษฐ์ เครื่องแต่งกาย ส่วนประกอบในอาคารบ้านเรือน ฯลฯ (ชานบัญชา ชุมแสงสวัสดิ์กุล, 2553, หน้า 28)

สาธารณรัฐประชาชนจีน

ประเทศไทยจีนถึงแม้จะเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติได้มากประเทศไทยนั่งในโลกโดยมีแหล่งผลิตอยู่ในประเทศจีน แต่ปริมาณผลผลิตที่ผลิตได้ในประเทศไทยก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศจีนเป็นผู้นำเข้ายางธรรมชาติรายใหญ่ รายงานนี้และจีนนำเข้ายางธรรมชาติจากไทยมากที่สุดในรูปของยางแผ่นรองกวันเนื่องจากจีนไม่มีปัญหาค่าแรงงานในการขนส่ง (ชานบัญชา ชุมแสงสวัสดิ์กุล, 2553, หน้า 28)

สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ชี้อว่า เป็นประเทศผู้นำบริโภคยางธรรมชาติตามกัน เป็นอันดับ 3 ของโลก และนำเข้ายางจากประเทศไทยถึง 60% ประเทศจีนมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูง แม้ว่าจะได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากวิกฤติเศรษฐกิจของเอเชีย บร้าซิล และรัสเซีย บ้างก็ตาม แต่จากที่รัฐบาลจีน มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในประเทศ การใช้นโยบายกระตุ้นการใช้จ่ายในประเทศ ทำให้การบริโภคของประชากรมีอัตราสูงขึ้น แม้ว่าจีนจะผลิตยางธรรมชาติได้เอง และมีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังไม่เพียงพอ กับความต้องการบริโภค จึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยในช่วงปี พ.ศ. 2515-2546 หรือ 26 ปีที่ผ่านมา มีอัตราขยายตัวร้อยละ 3.68 ต่อปี นอกจากนี้ จีนมีการผลิตยางสังเคราะห์ด้วย แต่ก็ไม่เพียงพอ ต่อความต้องการใช้ประเทศจีนจึงนำเข้ายางสังเคราะห์ด้วยเช่นกัน (งานบัญชา ชุมแสงสวัสดิ์กุล, 2553, หน้า 29)

ประเทศไทย

แม้ประเทศไทยจะเป็นผู้นำเข้ายางธรรมชาติรายใหญ่ที่สุดของโลก แต่นำเข้ายางธรรมชาติจากไทยน้อย เนื่องจากยางที่ประเทศไทยผลิต ได้เป็นยางร่มคัน แต่สหรัฐอเมริกานิยมใช้ยางแท่งมากกว่า เนื่องจากการขนย้ายสะดวกมากกว่า และสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่ผลิตกันที่ต้องใช้ยางแท่ง เป็นวัตถุคินเป็นส่วนมาก ปริมาณการนำเข้ายางธรรมชาติจากไทยของสหรัฐอเมริกา น้อยมาก เมื่อเทียบกับประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งส่งออกยางแท่ง ให้กับสหรัฐอเมริกามากที่สุด

สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศผู้นำเข้าและบริโภคยางธรรมชาติรายใหญ่ที่สุด ของโลก โดยนำเข้ามากที่สุดจากอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ประเภทของยางพารา ที่สหรัฐอเมริกานำเข้าส่วนใหญ่ เป็นยางแท่ง รองลงมาเป็นยางแผ่นร่มคัน นอกจาก สหรัฐอเมริกาจะนำเข้ายางธรรมชาติแล้วยังมีการผลิตยางสังเคราะห์ (synthetic rubber) เพื่อใช้ในประเทศและส่งออกด้วย และการใช้ยางพาราของสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่ ใช้ในอุตสาหกรรมยางรถยนต์ ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 2.2 (งานบัญชา ชุมแสงสวัสดิ์กุล, 2553, หน้า 30) นับแต่ปีจุนบันและคาดว่า จะต่อเนื่องไปจนถึงปี พ.ศ. 1548 ทั้งนี้เป็นเพราะการผลิตยางพาราที่มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในปีจุนบันในทวีป-อเมริกาเหนือ มีโรงงานผลิตยางรถยนต์มากกว่า 55 แห่ง ตั้งอยู่ในแคนาดา เม็กซิโก

และ สหรัฐอเมริกา และมีกำลังการผลิต รวมกัน 300 ล้านหน่วยต่อปี นอกจากนี้ สหรัฐ-อเมริกายังใช้ยางพาราเพื่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ อีก เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตรเครื่องมือแพทย์ ถุงมือยาง อะไหล่รถยนต์ ฯลฯ ในช่วง 26 ปี ที่ผ่านมา การบริโภคยางธรรมชาติของสหรัฐอเมริกา มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.98 ต่อปี แต่อย่างไรก็ตามจำนวนปริมาณการใช้ยางสังเคราะห์ ของสหรัฐอเมริกามีปริมาณมากกว่า ยางธรรมชาติ

ประเภทมาเลเซีย

ถึงแม้ประเภทมาเลเซียจะเคยเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับหนึ่ง ของโลกมาตลอด แต่ปริมาณการผลิตลดลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 เป็นต้นมา ปี พ.ศ. 2534 มาเดเซียกลับเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติอันดับ 3 ของโลกงานถึงปัจจุบัน เนื่องจาก ประเภทมาเลเซียประสบปัญหาค่าจ้างแรงงานแพงขึ้น จึงหันไปปลูกปาล์มน้ำมันแทน และทำเป็นสวนยางขนาดใหญ่ รวมทั้งผลิตยางแท่งมากขึ้น แต่มาเดเซียมีความต้องการ ใช้น้ำยางขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อนำไปใช้ผลิตเป็นถุงมือยาง และมีการส่งออกไทย มากที่สุด เป็นจำนวนนับหมื่นตันต่อปี

การที่รัฐบาลจีนมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนด้านสาธารณูปโภคเพิ่มขึ้น
 เช่น การสร้างถนน และมาตรการกระตุ้นการบริโภค ได้แก่ มาตรการลดภาษีการซื้อสินค้า แต่ประชาชน วิธีนี้จะกระตุ้นให้ประชาชนมีเงินเก็บมากขึ้น และสามารถนำมาซื้อบ้าน และยานพาหนะเพิ่มขึ้นซึ่งจะเป็นผลดีแก่ทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยาง ขยายตัวและความต้องการใช้ยางธรรมชาติจะเพิ่มขึ้น และทำให้อุตสาหกรรมต่อเนื่อง ได้แก่ อุตสาหกรรมยางล้อและอะไหล่รถยนต์ขยายตัวตามมา นอกจากนี้ อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ยางรัดของท่อยาง รองเท้ายาง และยางรัดกางเกง ฯลฯ ก็ขยายตัว มากขึ้นตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (ชานบัญชา ชุณหสวัสดิกุล, 2553, หน้า 31)

ภาคผนวก ๑
ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ตาราง 14

ข้อมูลตัวอย่าง ๗ ที่ใช้ในการศึกษา

เคลื่อนที่	ราคาเบนเพน	ราคาเข้าบานงัดดอ	ราคาเบนเพน	ราคาเข้าบันไดเชือก	ปริมาณ	ผู้ค้าการส่งออก
	รวมค่าวัสดุชั้น ๓	รวมค่าวัสดุชั้น ๓	รวมค่าวัสดุชั้น ๓	ตัวหน้า ๑ เตียง- ติดตั้งคิปรัส	(พื้นที่)	บางแห่งนรนภัย [*] ชั้น ๓
	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(ล้านบาท)	(ล้านบาท)
พ.ศ. 2548						
มกราคม	41.76	36.80	45.84	46.51	14.59	826.71
กุมภาพันธ์	45.46	43.44	48.37	48.89	14.74	826.81
มีนาคม	47.91	48.31	50.91	50.83	16.06	810.89
เมษายน	49.28	48.08	51.94	52.42	18.19	711.84
พฤษภาคม	52.13	48.09	54.27	54.83	18.19	860.61
มิถุนายน	58.17	52.90	59.57	60.70	19.19	898.75
กรกฎาคม	66.74	57.61	70.10	71.92	22.37	867.53
สิงหาคม	62.91	57.40	65.97	65.45	22.90	979.23
กันยายน	66.09	59.75	69.62	68.63	23.84	924.57
ตุลาคม	66.22	62.38	69.59	39.91	24.05	905.67
พฤษจิกายน	61.84	57.59	65.95	65.41	22.96	886.31
ธันวาคม	66.36	60.57	69.05	69.81	23.01	810.46

ตาราง 14 (ต่อ)

เดือน/ปี	ราคาขายแผ่น ร่มคันชั้น 3	ราคาเงินบาท ร่มคันชั้น 3	ราคาขายแผ่น ร่มคันชั้น 3 ล่วงหน้า 1 เดือน- ตลาดสิงคโปร์	ราคาขายแผ่น ร่มคันชั้น 3 ล่วงหน้า 1 เดือน- ตลาดโตรกีว	ปริมาณ การจำหน่าย	มูลค่าการตั้งของ ย่างแหนมตัววัน ชั้น 3
(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(พันถ้วน)	(ล้านบาท)
พ.ศ. 2549						
นกรักน	71.13	65.45	74.48	76.09	24.17	802.14
ถุงกาแฟพืช	76.07	71.34	81.05	83.10	24.42	853.17
มนคอม	77.80	76.51	80.68	80.15	25.35	921.97
เมษายน	75.38	76.67	81.46	80.89	26.19	627.81
พฤษภาคม	92.30	82.46	92.40	93.13	26.34	844.89
มิถุนายน	99.19	90.55	103.65	104.78	27.29	822.43
กรกฎาคม	87.20	77.60	94.36	95.47	27.73	839.15
สิงหาคม	75.61	67.48	81.98	82.22	27.54	868.78
กันยายน	61.95	44.5	67.74	68.14	26.05	860.74
ตุลาคม	62.77	57.79	68.12	69.47	24.19	822.09
พฤษจิกายน	53.90	48.52	59.37	60.70	23.87	828.08
ธันวาคม	57.20	51.00	62.39	63.31	23.62	776.60
						5669.53

ตาราง 14 (ต่อ)

เดือน/ปี	ราคาขายผู้ผลิต รัฐวันชั้น 3	ราคาขายผู้ผลิต รัฐวันชั้น 3	ราคาขายผู้ผลิต รัฐวันชั้น 3	ราคาขายผู้ผลิต รัฐวันชั้น 3	ปริมาณ การจำหน่าย	มูลค่าการซื้อขาย
พ.ศ. 2550	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/ลิตร)	(บาท/ลิตร)
มกราคม	69.89	64.74	74.62	75.79	22.76	817.78
กุมภาพันธ์	77.01	73.33	81.23	81.16	23.10	841.99
มีนาคม	74.75	74.38	78.5	78.14	23.62	930.59
เมษายน	77.42	73.26	80.86	81.55	24.83	784.15
พฤษภาคม	79.31	73.08	81.97	81.44	25.34	918.85
มิถุนายน	74.41	64.83	77.29	76.64	25.34	920.86
กรกฎาคม	65.94	58.23	70.01	70.55	25.61	931.29
สิงหาคม	68.56	63.29	72.37	72.31	25.44	857.94
กันยายน	70.18	65.33	74.13	74.66	26.58	820.56
ตุลาคม	75.68	67.61	79.7	78.54	27.47	855.51
พฤษจิกายน	80.68	72.20	84.33	83.45	28.72	884.48
ธันวาคม	79.10	68.68	83.78	82.87	29.07	712.53

ตาราง 14 (ต่อ)

เดือน/ปี	ราคาขายแผ่น รุ่นคันชั้น 3	ราคาขายแผ่น รุ่นคันชั้น 3	ราคาขายแผ่น รุ่นคันชั้น 3 ถ่วงหน้า 1 เดือน- ตลาดสิงคโปร์	ราคาขายแผ่น รุ่นคันชั้น 3 ถ่วงหน้า 1 เดือน- ตลาด โตรีเกว	ราคาขายแผ่น รุ่นคันชั้น 3	ราคาขายแผ่น รุ่นคันชั้น 3	การนำเข้าที่ขาด รายการส่งออก ย่างประเทศ ชั้น 3	บริษัท การนำเข้า ย่างประเทศ (สำนักงาน)	ผู้นำเข้าที่ขาด รายการส่งออก ย่างประเทศ ชั้น 3
พ.ศ. 2551	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/ตัน)	(บาท/ตัน)	(บาท/ตัน)
มกราคม	82.99	77.48	87.10	86.88	29.43	852.56	5729.18		
กุมภาพันธ์	86.16	82.35	90.42	89.42	29.27	910.72	5641.08		
มีนาคม	84.09	77.98	87.76	87.26	30.42	1023.08	4609.14		
เมษายน	86.62	77.69	89.61	87.44	32.11	801.27	3784.91		
พฤษภาคม	95.30	87.19	97.65	97.06	35.29	976.97	3340.02		
มิถุนายน	103.34	97.50	107.08	104.63	40.86	1015.89	3544.06		
กรกฎาคม	103.94	98.50	107.13	105.57	42.40	1060.69	5380.78		
สิงหาคม	95.23	84.17	99.14	100.76	34.37	845.03	5933.44		
กันยายน	94.46	85.39	97.16	102.17	31.65	971.21	6166.29		
ตุลาคม	64.29	53.31	66.66	67.76	26.24	1015.18	5251.99		
พฤษจิกายน	56.04	52.67	57.81	55.32	22.22	902.49	3211.28		
ธันวาคม	38.83	33.77	42.95	43.55	19.69	630.21	2682.32		

ตาราง 14 (ต่อ)

เดือน	ราคาขายแพ่น รวมค่าวัสดุ 3	ราคานำเข้าสัมภาระ รวมค่าวัสดุ 3	ราคาขายแพ่น ล่วงหน้า 1 เดือน- ติดตั้งคงไว้	ราคานำเข้าสัมภาระ รวมค่าวัสดุ 3	การนำเข้าฯ ย่างรับน้ำที่ ติดตั้งไว้	ปริมาณ การนำเข้าฯ ย่างรับน้ำที่ ติดตั้งไว้	มูลค่าการซื้อขาย
(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/ตัน)	(พันตัน)	(ล้านบาท)
พ.ศ. 2552							
มกราคม	48.50	41.98	52.05	53.40	18.61	700.51	2488.38
กุมภาพันธ์	48.63	48.26	51.71	50.67	19.59	594.17	3022.69
มีนาคม	48.8	53.77	51.21	50.33	21.01	547.67	2544.05
เมษายน	53.42	53.63	57.7	57.82	23.05	354.03	2104.34
พฤษภาคม	56.86	53.03	58.78	86.65	23.84	667.67	1538.46
มิถุนายน	54.35	48.73	57.22	54.84	26.68	741.07	1872.23
กรกฎาคม	56.68	50.87	59.60	59.89	26.96	895.48	2693.15
สิงหาคม	65.93	60.12	69.85	68.57	28.17	857.50	2909.32
กันยายน	69.46	60.2	73.37	71.55	26.83	941.97	3188.03
ตุลาคม	74.07	64.79	78.64	80.96	26.70	973.83	3248.45
พฤศจิกายน	79.96	70.93	84.97	87.47	28.19	970.09	4677.80
ธันวาคม	87.03	79.60	92.98	93.68	27.63	857.33	6513.70

ตาราง 14 (ต่อ)

เดือน/ปี	ราคาขายแพ่น ร่มคันชั้น 3	บริษัท	บัญชีการตั้งของ ยางแผ่นร่มคัววัน ชั้น 3				
พ.ศ. 2553	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/ตั๊กร)	(บาท/ตั๊ม) (ถ่านนาฬิกา)
มกราคม	96.31	90.5	101.95	101.66	28.09	895.66	6328.1
กุมภาพันธ์	99.59	96.4	103.69	101.53	27.93	943.03	5739.06
มีนาคม	105.78	102.39	108.05	107.81	28.94	1076.64	5112.81
เมษายน	117.93	108.06	126.8	129.87	28.94	870.76	3324.73
พฤษภาคม	112.26	98.53	118.96	119.72	28.80	1006.49	2686.46
มิถุนายน	114.36	102.5	115.58	123.98	28.07	1046.34	4628.21
กรกฎาคม	102.8	99.34	105.78	111.55	28.24	1080.22	4593.05
สิงหาคม	103.37	98.35	105.23	113.25	28.58	1065.09	5092.23
กันยายน	106.26	99.89	108.85	106.92	27.79	1088.75	5107.27
ตุลาคม	110.07	103.38	117.56	117.30	28.56	1097.08	4591.16

ตาราง 14 (ต่อ)

เดือน/ปี	ราคาขายแพ่น รวมค่าน้ำหนัก 3	ราคาขายต่างสัด รวมค่าน้ำหนัก 3	ราคาขายแพ่น รวมค่าน้ำหนัก 3	ราคาขายแพ่น รวมค่าน้ำหนัก 3	ปริมาณ การจำหน่าย	มูลค่าการต่อรองออก ย่างแผ่นรวมครัวนวัน ชั้น 3
(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(บาท/กก.)	(พันเต็ม)	(ล้านบาท)
พฤษจิกายน ธันวาคม	123.05 131.62	117.58 126.75	128.38 142.4	128.06 139.70	29.26 29.89	1094.09 996.19
						5842.36 6878.52

ที่มา. จาก 1. กกศ.กระทรวงทรัพยากรูปปิภูมิ, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2554, ที่นับถ้วน 25 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDefault.aspx>

2. จุลนิตย์เศรษฐกิจการเกษตร, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2554, ที่นับถ้วน 14 มีนาคม 2554, จาก <http://www.oae.go.th/main.php?filename=index>

3. สถิติยางไทย พ.ศ. 2554, โดย กรมยางพาราไทย, 2554, ที่นับถ้วน 23 มิถุนายน 2554, จาก <http://www.thainr.com/th/index.php>

ภาคผนวก ๔
ผลการประมาณค่าทางสถิติ

ผลการคำนวณ

Dependent Variable: PR

Method: Least Squares

Date: 09/15/11 Time: 22:14

Sample: 2005M01 2010M12

Included observations: 72

Variable	Coefficient	Std. Error	t statistic	Prob.
C	-5.176203	1.055759	-4.902826	0.0000
PRB	0.206230	0.038015	5.424932	0.0000
PF	0.698336	0.048523	14.39191	0.0000
PFF	0.049097	0.027090	1.812359	0.0745
PO	0.121451	0.042260	2.873932	0.0055
TC	0.006135	0.001355	4.528414	0.0000
VLR	-0.000359	0.000133	-2.705537	0.0087
R squared	0.997192	Mean dependent var		76.75944
Adjusted R squared	0.996933	SD dependent var		21.23157
SE of regression	1.175860	Akaike info criterion		3.254042
Sum squared resid	89.87200	Schwarz criterion		3.475384
Log likelihood	-110.14550	F statistic		3847.148
Durbin-Watson stat	1.897469	Prob(F statistic)		0.000000

บรรณานุกรม

กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง. (2553ก). ข้อมูลวิชาการยางพารา พ.ศ. 2553.

คืนเมื่อ 13 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.rubberthai.com/rubberthai>

กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง. (2553ข). สถิติยางพาราไทย พ.ศ. 2553.

คืนเมื่อ 20 มีนาคม 2554, จาก <http://www.rubberthai.com/rubberthai>

กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง. (2554). สถิติยางประเทศไทย. คืนเมื่อ 13 กุมภาพันธ์

2554, จาก <http://www.rubberthai.com/statsic/thai/thai-stat.htm>

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, สำนักบริหารยุทธศาสตร์. (2552). การศึกษาความเป็นไปได้
ของการแปรรูปยางพารา. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมวิชาการ, สถาบันวิจัยยาง. (2554). สถิติข้อมูลยาง.

คืนเมื่อ 17 มกราคม 2554, จาก <http://www.rubberthai.com/rubberthai>

ชานบัญชา ชุณหสิริคุณ. (2553). ยางและการพัฒนาอุตสาหกรรมยาง. *Inno Max*,
38(217), 28-31.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2553). ภาคเศรษฐกิจธง. คืนเมื่อ 25 ธันวาคม 2553,

จาก <http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDefault.aspx>

นราทิพย์ ชุติวงศ์. (2537). พื้นฐานเศรษฐศาสตร์ชุดภาค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพ-
มหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บันลือ คำชิรพิทักษ์. (2543). เศรษฐศาสตร์การเกษตร. กรุงเทพมหานคร: สหกรณ์-
การเกษตร.

มุกดาวรรณ แสนนามวงศ์. (2541). การวิเคราะห์พฤติกรรมการเคลื่อนไหว-
ราคาสับปะรดไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์.

วรณี จิเจริญ. (2543). เศรษฐศาสตร์ชุดภาค 2 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรรณานุกรม

กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง. (2553ก). ข้อมูลวิชาการยางพารา พ.ศ. 2553.

คืนเมื่อ 13 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.rubberthai.com/rubberthai>

กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง. (2553ข). สติติยางพาราไทย พ.ศ. 2553.

คืนเมื่อ 20 มีนาคม 2554, จาก <http://www.rubberthai.com/rubberthai>

กรมวิชาการเกษตร, สถาบันวิจัยยาง. (2554). สติติยางประเทสไทย. คืนเมื่อ 13 กุมภาพันธ์

2554, จาก <http://www.rubberthai.com/statsic/thai/thai-stat.htm>

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, สำนักบริหารยุทธศาสตร์. (2552). การศึกษาความเป็นไปได้
ของการแปรรูปยางพารา. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมวิชาการ, สถาบันวิจัยยาง. (2554). สติติข้อมูลยาง.

คืนเมื่อ 17 มกราคม 2554, จาก <http://www.rubberthai.com/rubberthai>

ชานบัญชา ชุณหสิริสกุล. (2553). ยางและการพัฒนาอุตสาหกรรมยาง. *Inno Max*,
38(217), 28-31.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2553). ภาคเศรษฐกิจธิง. คืนเมื่อ 25 ธันวาคม 2553,

จาก <http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDefault.aspx>

นราทิพย์ ชุดวงศ์. (2537). พื้นฐานเศรษฐศาสตร์ชุดภาค (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพ-
มหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บันลือ คำชิรพิทักษ์. (2543). เศรษฐศาสตร์การเกษตร. กรุงเทพมหานคร: สหกรณ์-
การเกษตร.

มุกดาวรรณ แสนนามวงศ์. (2541). การวิเคราะห์พฤติกรรมการเคลื่อนไหว-
ราคาสับปะรดไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์.

วรณี จิเจริญ. (2543). เศรษฐศาสตร์ชุดภาค 2 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวอัจฉรา จันทร์อบ
วัน เดือน ปี เกิด 23 สิงหาคม 2527
สถานที่เกิด จังหวัดตรัง
วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนกันตังพิทยากร จังหวัดตรัง ปีการศึกษา 2546
สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี เศรษฐศาสตรบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2550
ตำแหน่งหน้าที่
การทำงานปัจจุบัน พนักงานบัญชี บริษัทสเปซมีเดีย จำกัด

